

relægge Efterbevillinger paa Udgiftsposter, som ere afholdte. De Poster, som foreslaas udstemte her, have ganske vist ikke den Karakter, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds antydede, at, naar en Regtelse af en Efterbevilling her sandt Sted, saa burde det være det sidste Ord, der var sagt i denne Sag, saa maatte det være en endelig Regtelse, saa at bemeldte Udgift ikke siden under nogen Form kunde finde Rigsdagens Billigelse. Dette vilde være Tilfældet, dersom det var Poster, hvis Realitet man her stemte imod, dersom det var Udgifter, om hvilke man i og for sig vilde erklære, at, dersom de vare blevne søgte, forinden de virkelig vare afholdte, da vilde man have stemt imod dem. Dersom det var Poster af denne Beskaffenhed, saa giver jeg det ærede Medlem Ret i, at da vilde Rigsdagens Regtelse for deres Vedkommende maatte opfattes som en endelig Regtelse, men det er ikke Tilfældet med disse Poster. Det er derimod Poster, som have en saadan Karakter, at man maasse vilde anse det for tvivlsomt, hvorledes Rigsdagen vilde stille sig til dem, naar de vare søgte, førend de vare afholdte, men det er ingenlunde saadanne Poster, hvis Realitet man i dette Dieblik foreslaar Thinget at stemme imod. Naar man foreslaar dem udstemte, sfer det, som det er fremsat i Betænkningen, for at tilkjendegive, at Udvalget og forhaabentlig Thinget ikke vil erkjende, at der har foreligget tilstrækkeligt Motiv for at afholde disse Udgifter uden Bevilling, medens man ikke i dette Dieblik indlader sig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det var Poster, som kunde have ventet Bevilling, naar den dertil var søgt. Man har i Almindelighed villet tilkjendegive, at man ønsker og venter, at der fra Regeringens Side anvendes den største Omfugt og Forsigtighed med Hensyn til Afholdelsen af ubevilgede Udgifter, hvis Nødvendighed i visse Tilfælde man selvølgelig ikke vil eller kan benegte. Den høitærede Indenrigsminister omtalte Forslaget om Bevillingen til en Kommissions Nedsættelse angaaende en Nødhavn i Kattegat, og mente, at han i den Henseende kun havde fulgt den hidtidige Praxis. Den hidtidige Praxis ved saadanne Kommissioners Nedsættelse er imidlertid noget forskjellig. Undertiden er der blevet søgt Bevilling til Kommissioners Nedsættelse og undertiden ikke, idet vedkommende Minister da har benyttet de Konti, der have staaet til hans Disposition, til Afholdelsen af Udgifterne derved. Udvalget vil heller ikke benegte Ministerens Kompetence til at benytte de Midler, der staa til hans Disposition, til saadanne Tienest, men det er selvølgelig kun under den Forudsætning, at der haves Sikkerhed for, at vedkommende Bevilling ikke derved overskrides, thi i det Dieblik, den overskrides, saa er det kun en Form for Afholdelsen af en ubevilget Udgift, og da kan Tienestet ikke efter Udvalgets Mening tjene til at dække Ansvarer i saa Henseende. Overfor

den høitagtede Justitsminister skal jeg kun bemærke, at de Betragtninger, han gjorde gjældende med Hensyn til Ventilationsapparatet i Sindspsygeanstalten i Viborg, ere af den Natur, at man ikke skjønner, hvorfor ikke den samme Betragtning kunde have været gjort gjældende, inden Planen til denne Bygningsanstalt blev lagt; at det først senere skulde være opdaget, at Senkaffelovne kunne være farlige, vil man vel neppe gjøre gjældende. Det er imidlertid et Spørgsmaal af underordnet Betydning, som Udvalget heller ikke har tillagt større Vægt, da det dreier sig om en mindre Overfribelse paa et temmelig stort Byggeforetagende. Den høitagtede Kirke- og Undervisningsminister ønskede fremdeles, at Bevillingen af 1,000 Kr. til Stiftspsykiatris Kreds skulde kunne vedblive at have en Plads paa Tillægsbevillingen eller i alt Fald blive opført paa Kontoen for faste Understøttelser. Udvalget er gjentagne Gange i flere Aar gaaet ind paa at opføre denne Understøttelse paa Tillægsbevillingen, men ogsaa bestandig under Protest, idet man Aar for Aar har ventet, at den maatte kunne finde en regelmæssig Plads under midlertidige Understøttelser paa Finantslovens § 21 Konto VI. A. 3. Man kan heller ikke fravige denne Betragtning, idet man ikke antager, at Bevillingen til den paagjældende Mand i dette Dieblik kan have den Karakter, at han kan ventes optagen paa Kontoen for faste Understøttelser. Imidlertid vil der jo ad Aare blive ført Forhandlinger derom, men det er ikke Udvalgets Opfattelse, og man tror heller ikke, der kan være Noget til Hinder for, at han maa kunne finde Plads, selv efter de Regler, der ere bragt i Anvendelse, paa Konto VI. A. 3. Jeg skal give den meget ærede Minister Ret i, at det er en Feiltagelse, Misforstaaelse eller Uagtksomhed, naar Summen i Vædringsforslaget under Nr. 45 betegnes som et Lemningsstillæg. Det er det ganske vist ikke, men det forandrer ikke Karakteren af Bevillingen, thi det er en Post, som er udstemt ved Behandlingen af Finantslovsforslaget i Fjor, og som Udvalget af den Grund ligeledes har foreslaet udstemt her. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) har indlagt et varmt Ord for Bidraget til Lemvig private Realskole. Jeg har gjort det høie Thing rede for de Motiver, der have ledet Udvalget til den Stilling, det har indtaget over for dette Forslag, jeg skal henstille til det høie Thing, om det af andre Grunde vil forlade Udvalget eller ikke. Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har indskranket sig til at henvise til den korte Udtalelse, som findes i Betænkningen fra det der anførte Mindretal, som er en Motivering af, at det overhovedet ikke har villet deltage i Behandlingen af Tillægsbevillingsforslaget, og ikke har tiltraadt noget af de dertil knyttede Vædringsforslag. Denne